

Piotr Wilniewicz, Paweł Szczepaniak

LICZNY POJAW ZNICZKA *REGULUS IGNICAPILLUS* W ŚWIĘTOKRZYSKIM PARKU NARODOWYM W OKRESIE MIGRACJI WIOSENNEJ

Podczas przelotu wiosennego w roku 2000 zniczek wystąpił w Świętokrzyskim Parku Narodowym wyjątkowo licznie. Najwcześniejszy, jeszcze nieliczny pojaw odnotowano 30 marca. Na trasie długości 7 km, w rejonie rezerwatu „Św. Krzyż”, obserwowano w znacznym rozproszeniu 5 os., w tym 4 śpiewające samce. Stwierdzeń dokonano w drzewostanie jodłowo-bukowym, w oddziałach: B-2, 112-115, 202-205, 196-198. Najliczniejszy pojaw odnotowano 5 kwietnia. Było to już spotkanie liczne i silnie skoncentrowane. Na trasie długości 1,9 km w Dolinie Wilkowskiej naliczono 17 os., w tym 11 śpiewających samców, co odpowiada zagęszczeniu 8,9 os./km. Oznacza to, że na podanym odcinku spotykano 1 os. zniczka niemalże co 100 m. Miało to miejsce w drzewostanie jodłowym z dużym udziałem świerka i olszy, w oddziałach: 252-255 i 260-263.

W tym samym roku, w okresie lęgowym przeprowadzono intensywne badania ilościowe (9 kontroli) na tej samej, 1,9 km trasie w Dolinie Wilkowskiej (Wilniewicz 2002). Teren ten wydawał się być korzystnym siedliskowo do wykazania maksymalnych zagęszczeń lęgowego zniczka dla Parku. Jednak już podczas pierwszej kontroli 15 kwietnia (w 10 dni po najliczniejszej obserwacji) odnotowano tylko 3 os. i tyle lub mniej ptaków stwierdzano tam do ostatniej kontroli w dniu 28 czerwca. Finalnie zagęszczenie zniczka na omawianym transekcie ustalono na 0,5 par/km (Wilniewicz 2002). Tak więc, szczególnie wysoką liczebność z początku kwietnia należy wiązać w tym przypadku wyłącznie z przelotem.

Współcześnie w Świętokrzyskim Parku Narodowym zniczek jest rozpowszechnionym i średnio liczny gatunkiem lęgowym (Kisielewski i Walankiewicz 1973, Wilniewicz 2002). Jako przelotny występuje tam jednak w dużym rozproszeniu. W okresie migracji wiosennej notuje się pojedyncze osobniki, na ogół w późniejszych miejscach lęgów.

Literatura

Kisielewski J., Walankiewicz W. 1973. *Notatki ze Świętokrzyskiego Parku Narodowego*. Not. Przyr. 10: 75.

Wilmiewicz P. 2002. *Wyniki badań ilościowych awifauny lęgowej Świętokrzyskiego Parku Narodowego metodą transektu liniowego*. Kulon 7: 23-32.

Adresy autorów:

Piotr Wilniewicz, ul. Paderewskiego 15/3, 25-017 Kielce, e-mail: pwi43@wp.pl

Paweł Szczepaniak, Pracownia Naukowo-Badawcza, Świętokrzyski Park Narodowy, ul. Suchedniowska 4, 26-010 Bodzentyn, e-mail: szczepanstrix@poczta.onet.pl

ABUNDANT APPEARANCE OF THE FIRECREST *REGULUS IGNICAPILLUS* IN THE ŚWIĘTOKRZYSKI NATIONAL PARK DURING SPRING MIGRATION

Summary

An extremely abundant appearance of the firecrest was observed in the Świętokrzyski National Park (50°54'N, 20°55'E) during spring migration. In the most abundant concentration on 5 April 2000, 17 individuals were observed along a 1.9-km transect, which corresponds to a density of 8.9 ind./km. During following counts in the breeding season of 2000, their density on the same line was 0.5 pairs/km.